

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

30 mai 2024*

„Recurs – Dumping – Importuri de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 – Taxă antidumping definitivă – Calcularea valorii normale – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 2 alineatul (5) – Calcularea cheltuielilor aferente producției și vânzării unui produs care face obiectul unei examinări pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul acesteia – Costuri care nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile – Ajustare pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau pe baza oricăror alte informații rezonabile – Putere de apreciere a Comisiei Europene”

În cauza C-261/23 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 23 aprilie 2023,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, cu sediul în Ain Sokhna (Egipt),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, cu sediul în Ain Sokhna,

reprezentate de V. Crochet și B. Servais, avocați,

recurente,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de L. Di Masi, G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Tech-Fab Europe eV, cu sediul în Frankfurt am Main (Germania), reprezentată de J. Beck și L. Ruessmann, avocați,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul F. Biltgen, președinte de cameră, domnul J. Passer (raportor) și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

* Limba de procedură: engleza.

avocat general: doamna T. Ȇapeta,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatei generale,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, recurentele, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (denumită în continuare „Hengshi”) și Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (denumită în continuare „Jushi”), solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 1 martie 2023, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics și Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Comisia (T-301/20, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2023:93), prin care acesta a respins ca nefondată acțiunea lor având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei din 1 aprilie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO 2020, L 108, p. 1, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care le privește.

Cadrul juridic

Dreptul OMC

- 2 Prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), Consiliul Uniunii Europene a aprobat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994, precum și acordurile care figurează în anexele 1-3 la acest acord, printre care figurează Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”).
- 3 Articolul 2 din Acordul antidumping, intitulat „Stabilirea existenței unui dumping”, prevede:
  - „2.1 În sensul prezentului acord, un produs poate fi considerat ca făcând obiectul unui dumping, adică fiind introdus pe piața unei alte țări la un preț inferior valorii sale normale, dacă prețul de export al acestui produs atunci când este exportat dintr-o țară în alta este inferior prețului comparabil, practicat în cursul unor operațiuni comerciale normale, pentru produsul similar destinat consumului în țara exportatoare.
  - 2.2 În cazul în care nu există vânzări ale produsului similar pe piața internă a țării exportatoare, în cursul operațiunilor comerciale normale, sau în cazul în care datorită situației specifice a pieței sau a volumului redus de vânzări pe piața internă a țării exportatoare [...], asemenea vânzări nu permit o comparație adecvată, marja de dumping trebuie să fie determinată fie prin comparație

cu un preț comparabil al produsului similar atunci când acesta este exportat într-o țară terță corespunzătoare, dacă acest preț este reprezentativ, fie prin comparație cu costul de producție din țara de origine, majorat cu o sumă rezonabilă pentru costurile de administrare, comercializare sau costurile cu caracter general și pentru profituri.

2.2.1 Vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o țară terță la prețuri inferioare costurilor de producție unitare (fixe și variabile), majorate cu cheltuielile de administrare și de comercializare și cu cheltuielile generale, pot fi considerate ca neavând loc în cadrul unor operațiuni comerciale normale datorită nivelului de preț, și pot să nu fie luate în considerare la determinarea valorii normale, numai dacă autoritățile [...] constată că aceste vânzări sunt realizate în cadrul unei perioade îndelungate de timp [...] în cantități substanțiale [...] și la prețuri care nu asigură recuperarea tuturor costurilor în cadrul unei perioade de timp rezonabile. Dacă prețurile care sunt inferioare costurilor unitare în momentul vânzării sunt superioare mediilor ponderate ale costurilor unitare pentru perioada pentru care se efectuează investigația, se consideră că aceste prețuri permit acoperirea cheltuielilor într-un interval rezonabil de timp.

2.2.1.1 În sensul alineatului (2), costurile trebuie să fie în mod normal calculate pe baza registrelor exportatorului sau producătorului care face obiectul investigației, cu condiția ca aceste registre să fie ținute în concordanță cu principiile contabile general acceptate în țara exportatoare și să reflecte în mod rezonabil costurile asociate producției și vânzării produsului respectiv. [...]

[...]"

Dreptul Uniunii

Regulamentul de bază

- 4 Articolul 2 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”), intitulat „Stabilirea existenței dumpingului”, prevede:

„(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 127 din [Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor

dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2015 L 343, p. 558)].

[...]

(5) Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării ei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.

În cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

[...]

(6) Sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitul, se stabilesc în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care face obiectul examinării. Atunci când aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod, pot fi determinate pe baza:

(a) mediei ponderate a sumelor reale privind producția și vânzările produsului similar pe piața internă a țării de origine, sume stabilite pentru ceilalți exportatori sau producători care fac obiectul examinării;

[...]”

5 Articolul 9 din regulamentul de bază, intitulat „Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive”, prevede la alineatul (4):

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping care a cauzat un prejudiciu și că interesul Uniunii [Europene] necesită măsuri în conformitate cu articolul 21, Comisia [Europeană] impune o taxă antidumping definitivă, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării acestor taxe.

Cuquantumul taxei antidumping nu depășește marja de dumping stabilită, dar ar trebui să fie mai mică decât această marjă în cazul în care această taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei din Uniune[a Europeană].”

Regulamentul (UE) 2016/1037

- 6 Articolul 29 alineatul (6) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 55) prevede:

„Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute.”

Regulamentul în litigiu

- 7 Considerentele (52), (312) și (331) ale regulamentului în litigiu au următorul cuprins:

„(52) Produsul în cauză [...] constă în materiale țesute și/sau cusute din semitorturi și/sau fire din fibră de sticlă cu filament continuu, cu sau fără alte elemente, cu excepția produselor impregnate sau preimpregnate (pre-preg) și cu excepția țesăturilor cu ochiuri deschise cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m² (denumite în continuare «GFF»), originare din [Republica Populară Chineză] și din Egipt, încadrate în prezent la codurile NC ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 și ex 7019 90 00 (codurile TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 și 7019900080) (denumit în continuare «produsul în cauză»).

[...]

(312) Contrar celor afirmate de producătorii-exportatori, s-a constatat că prețurile la care [Hengshi] a achiziționat [semitorturi din fibră de sticlă (denumite în continuare «GFR»)] de la [Jushi] nu sunt stabilite în condiții de concurență deplină, întrucât acestea erau în mod consecvent și substanțial sub prețurile practicate de [Jushi] pentru același produs în cazul clienților independenți de pe piața internă din Egipt. Având în vedere diferența considerabilă între aceste prețuri, Comisia a concluzionat că prețurile plătite de [Hengshi] către [Jushi] nu puteau fi considerate ca fiind stabilite în condiții de concurență deplină. În ciuda faptului că prețurile respective erau profitabile, acestea nu reflectau prețurile pieței din Egipt și, în absența unei afiliere corporative, [Hengshi] ar fi plătit un preț mult mai ridicat pentru GFR. În plus, s-a constatat că referirea la absența de măsuri guvernamentale distorsionante în ceea ce privește stabilirea prețurilor materiilor prime este irelevantă, deoarece în acest caz este decisivă analiza principiului concurenței depline.

[...]

(331) Acești producători-exportatori par să înțeleagă greșit conceptul de cost prevăzut la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Acesta se referă la costul suportat de producătorul produsului care face obiectul anchetei (iar nu la producătorul factorului de producție). Din perspectiva unui cumpărător, profitul vânzătorului este un cost, integrat în prețul plătit pentru un factor de producție. Comisia a evaluat în mod corect dacă evidențele Hengshi reflectau în mod rezonabil costurile asociate cu producția de GFF și a constatat că prețurile de transfer pentru achizițiile de GFR erau reduse substanțial în raport cu prețul de piață pentru aceleași tipuri de produs din Egipt, cu alte cuvinte nu erau stabilite în condiții de concurență deplină. În consecință, Comisia a ajustat costul GFR pe baza prețurilor percepute de Jushi de la societățile neafiliate de pe piața egipteană.”

Regulamentul (CE) nr. 1972/2002

- 8 Considerentul (4) al Regulamentului (CE) nr. 1972/2002 al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 384/96 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2002, L 305, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 30, p. 38) enunța:

„Este necesar să se furnizeze indicații cu privire la modul în care se procedează pe piață în cazul în care [a se citi «cu privire la modul în care se procedează în cazul în care»], în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223)], în registrele contabile nu se ține seama în mod rezonabil de costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză, în special în cazurile în care, din cauza unei situații speciale a pieței, vânzările produsului similar nu permit o comparație valabilă. În aceste condiții, datele pertinente trebuie obținute din surse care nu sunt afectate de astfel de denaturări. Poate fi vorba de costurile altor producători sau exportatori stabiliți în aceeași țară sau, în cazul în care aceste date nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, orice altă sursă rezonabilă, în special informațiile care provin de pe alte piețe reprezentative. Datele pertinente pot fi folosite fie pentru ajustarea anumitor elemente din registrele contabile ale părții în cauză, fie, în cazul în care acest lucru nu este posibil, pentru stabilirea costurilor părții în cauză.”

Istoricul litigiului

- 9 La punctele 2-15 din hotărârea atacată, istoricul cauzei este rezumat după cum urmează:
- „2. Hengshi și Jushi sunt două societăți constituite în conformitate cu legislația Republicii Arabe Egipt. Ambele aparțin grupului China National Building Material (CNBM). Activitatea reclamantelor constă în producția și exportul, printre altele, de [GFF] vândute în special în cadrul Uniunii Europene.
  3. În perioada de anchetă (de la 1 ianuarie la 31 decembrie 2018), Jushi a produs atât GFF, cât și [GFR], principala materie primă utilizată pentru producerea de GFF. Jushi a utilizat GFR produse în regie proprie pentru fabricarea de GFF, dar a vândut de asemenea GFR unor clienți independenți, atât în Egipt, cât și în străinătate, precum și societății Hengshi. Aceasta din urmă a fabricat GFF din GFR cumpărate de la Jushi, precum și de la o altă societate afiliată și de la o societate independentă, ambele cu sediul în China.
  4. Jushi a vândut GFF în mod direct unor clienți independenți din Egipt și din Uniune. Ea a exportat de asemenea GFF pentru trei clienți afiliați din Uniune, și anume Jushi Spain SA, Jushi France SAS și Jushi Italia Srl. În plus, Jushi a vândut GFF în Uniune prin intermediul unei societăți afiliate cu sediul în afara Uniunii, Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.
  5. Hengshi nu a vândut GFF pe piața egipteană. Ea a vândut GFF în Uniune în mod direct unor clienți independenți, precum și prin intermediul unei societăți afiliate stabilite în afara Uniunii, Huajin Capital Ltd.

6. În urma unei plângeri depuse la 8 ianuarie 2019 de [intervenienta în primă instanță], Tech-Fab Europe eV, în numele unor producători ce reprezentau peste 25 % din producția totală de GFF a Uniunii, în temeiul articolului 5 din [regulamentul de bază], Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping privind importurile în Uniune de GFF originare din China și din Egipt. La 21 februarie 2019, a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2019, C 68, p. 29).
7. Astfel cum reiese din considerentul (52) al regulamentului [în litigiu], produsele care fac obiectul examinării antidumping constau în materiale țesute sau cusute din semitorturi sau fire din fibră de sticlă cu filament continuu, cu sau fără alte elemente, cu excepția produselor impregnate sau preimpregnate (pre-preg) și cu excepția țesuturilor cu ochiuri deschise cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m², originare din China și din Egipt, încadrate la data faptelor la codurile NC ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 și ex 7019 90 00 (codurile TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 și 7019900080).
8. Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2018. Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă.
9. La 8 aprilie 2019, reclamantele au depus răspunsurile lor la chestionarul antidumping, precum și răspunsurile la anexa I la chestionarul societăților lor afiliate.
10. La 16 mai 2019, Comisia a deschis o anchetă separată antisubvenție privind importurile în Uniune de GFF originare din China și din Egipt (denumită în continuare «ancheta antisubvenție paralelă privind GFF»). La 7 iunie 2019, Comisia a deschis de asemenea o anchetă antisubvenție privind GFR (denumită în continuare «ancheta antisubvenție paralelă privind GFR»).
11. Comisia a efectuat vizite de verificare la sediile reclamantelor, precum și la sediile societăților afiliate ale acestora. Reclamantele au prezentat, la 30 mai 2019, observații suplimentare în urma acestor vizite.
12. La 19 decembrie 2019, Comisia a comunicat faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie măsuri antidumping definitive la importurile de GFF originare din China și din Egipt (denumite în continuare «comunicarea finală»). La 9 ianuarie 2020, reclamantele și-au prezentat observațiile cu privire la această comunicare. La 16 ianuarie 2020 a avut loc o audiere privind comunicarea menționată la sediul Comisiei. În aceeași zi, reclamantele au transmis în scris observații suplimentare.
13. La 10 februarie 2020, Comisia a publicat un document de comunicare finală suplimentară (denumit în continuare «comunicarea finală suplimentară»). Această comunicare ținea seama de anumite argumente comunicate de reclamante cu privire la comunicarea finală. Reclamantele au depus observații cu privire la comunicarea finală suplimentară la 13 februarie 2020. La 17 februarie 2020 a avut loc o audiere privind comunicarea menționată la sediul Comisiei.
14. La cererea reclamantelor, consilierul-auditor a efectuat la 25 februarie 2020 o audiere ulterioară.

15. La 1 aprilie 2020, Comisia a adoptat regulamentul de punere în aplicare atacat. Regulamentul menționat instituie o taxă antidumping definitivă de 20 % la importurile de GFF efectuate de reclamante în Uniune.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 mai 2020, recurentele au introdus o acțiune având ca obiect anularea regulamentului în litigiu.
- 11 Prin Ordonanța din 11 noiembrie 2020, Tribunalul a admis cererea de intervenție formulată de Tech-Fab Europe în susținerea concluziilor Comisiei.
- 12 În susținerea acțiunii în anulare, recurentele au invocat două motive, întemeiate, primul, pe faptul că metodologia urmată de Comisie pentru stabilirea, pe de o parte, a costului de producție al GFF ale Hengshi, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”), precum și, pe de altă parte, a profitului care trebuie luat în considerare pentru calcularea valorii sale normale construite încălcau articolul 2 alineatele (3), (5), (6), (11) și (12), precum și articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază și, al doilea, pe faptul că metodologia urmată de Comisie pentru determinarea marjelor de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative ale recurentelor încălcau articolul 3 alineatele (1)-(3) și (6), precum și articolul 9 alineatul (4) din acest regulament.
- 13 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins aceste două motive și, prin urmare, acțiunea în totalitate. În ceea ce privește primul motiv, Tribunalul a considerat printre altele că, fără a săvârși o eroare de drept și nici o eroare vădită de apreciere, Comisia a decis că, întrucât prețul GFR care figurează în registrele contabile ale Hengshi nu era stabilit în condiții de concurență deplină, nu se putea considera că acest preț ținea seama în mod rezonabil de costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză și că, în consecință, trebuia să se efectueze ajustarea sa. În ceea ce privește al doilea motiv, Tribunalul a considerat că era inoperant. Astfel, chiar dacă se presupune că recurentele puteau contesta în mod întemeiat metoda pe care Comisia a utilizat-o pentru a stabili prețul de export al Jushi în cadrul calculării marjei de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative, Tribunalul a statuat că o asemenea eroare nu ar fi de natură să determine anularea regulamentului în litigiu, întrucât, chiar dacă ar trebui să se țină seama de noile calcule prezentate de Comisie, luând în considerare criticile recurentelor, acestea nu ar conduce în orice caz la o modificare a taxelor antidumping impuse recurentelor, ceea ce ele însele au recunoscut.

Concluziile părților

- 14 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:
  - anularea hotărârii atacate;
  - admiterea primului, a celui de al treilea și a celui de al cincilea aspect al primului motiv invocat în primă instanță și
  - obligarea Comisiei și a tuturor intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii în fața Tribunalului.

- 15 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului și
  - obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.
- 16 Tech-Fab Europe solicită Curții:
- respingerea recursului ca nefondat și
  - obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Tech-Fab Europe în cadrul prezentei proceduri și al intervenției sale în primă instanță.

Cu privire la recurs

- 17 În susținerea recursului, recurentele invocă trei motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază

Argumentele părților

- 18 Prin intermediul primului motiv, care vizează punctele 31-34 și 36-43 din hotărârea atacată, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază. În special, acestea susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că, întrucât prețul GFR care figurează în registrele contabile ale Hengshi nu a fost stabilit în condiții de concurență deplină, nu se putea considera că acest preț ținea seama în mod rezonabil de costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză și că, în consecință, era necesar să se efectueze ajustarea sa.
- 19 În susținerea acestui prim motiv, recurentele susțin, în primul rând, că articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, interpretat în mod strict și în funcție de contextul său, nu permite Comisiei să excludă costurile care figurează în registrele contabile ale producătorului-exportator pentru simplul fapt că un element de cost nu a fost angajat în condiții de concurență deplină.
- 20 Prin urmare, prin faptul că a considerat că, în temeiul puterii largi de apreciere de care beneficiază, Comisia poate, în vederea efectuării unei ajustări, să țină seama de costurile consemnate în registrele contabile ale părții care face obiectul examinării atunci când prețul materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu este stabilit în condiții de concurență deplină, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a conferit articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază o sferă de aplicare de care ar fi lipsit. În consecință, Tribunalul ar fi statuat de asemenea în mod eronat, la punctul 29 din hotărârea atacată, că, din cauza existenței acestei largi puteri de apreciere, controlul său trebuia să se limiteze, în acest context, la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere din partea Comisiei.

- 21 Astfel, având în vedere că a doua condiție prevăzută la articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază ar intra sub incidența unui regim de excepție, această condiție ar fi de strictă interpretare, așa încât, în vederea aplicării sale, Comisia ar trebui să se întemeieze pe factori obiectivi, fără a dispune de o marjă de apreciere în privința lor. Prin urmare, în măsura în care excepția prevăzută de a doua condiție care figurează la articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază vizează în mod expres situațiile în care registrele contabile nu reflectă în mod rezonabil costurile suportate de producătorul în cauză și acoperă situațiile în care costurile sunt afectate de o situație specială a pieței, această excepție nu ar putea fi extinsă la alte împrejurări, precum faptul că cheltuielile în cauză nu sunt efectuate în condiții de concurență deplină ca urmare a unui raport intragrup, decât cele care sunt astfel prevăzute limitativ de această dispoziție.
- 22 În plus, la punctul 41 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi extins în mod eronat domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (5) din acest regulament, care privește calitatea registrelor contabile, întemeindu-se prin analogie pe articolul 2 alineatul (1) din regulamentul menționat, care privește calitatea și caracterul rezonabil al costurilor suportate de părțile afiliate.
- 23 În al doilea rând, recurente susțin că eroarea săvârșită de Tribunal în interpretarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază este confirmată de jurisprudența Organului de soluționare a litigiilor al OMC. Astfel, această dispoziție ar trebui interpretată în lumina articolului 2.2.1.1 din Acordul antidumping, așa cum a fost interpretat la rândul său de Organul de soluționare a litigiilor al OMC. Or, acesta din urmă ar fi considerat deja, într-un raport din 12 septembrie 2019, că a doua condiție enunțată în prima teză a articolului 2.2.1.1 se referă la aspectul dacă registrele exportatorului sau ale producătorului care face obiectul examinării reprezintă sau reproduc în mod convenabil și suficient cheltuielile efectuate de exportatorul sau de producătorul vizat de examinare care au o veritabilă legătură cu producția și vânzarea produsului specific în cauză. De asemenea, într-un raport adoptat la 26 octombrie 2016, Organul de apel al OMC ar fi indicat între altele că această a doua condiție impune o comparație între cheltuielile indicate în registrele producătorului sau exportatorului și cheltuielile efectuate de acest producător sau de acest exportator.
- 24 Prin urmare, potrivit recurențelor, articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază trebuie interpretat în sensul că Comisia trebuie să se limiteze la a verifica dacă registrele păstrate de producătorul care face obiectul examinării corespund „în mod convenabil și suficient” cheltuielilor efectuate de acest producător pentru a produce și a vinde produsul în cauză. Prin urmare, instituția menționată nu ar fi autorizată să verifice dacă registrele producătorului în discuție reflectă în mod rezonabil anumite costuri ipotetice care ar fi putut fi efectuate dacă nu ar fi cumpărat materia primă de la o parte afiliată. Or, în speță, Tribunalul ar fi trebuit să deducă din împrejurarea, evidențiată la punctul 37 din hotărârea atacată, că Jushi a vândut GFR către Hengshi realizând un profit, că toate costurile suportate pentru producerea de GFR și de GFF au fost corect consemnate în registrele Hengshi. Prin urmare, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că Comisia a exclus în mod întemeiat registrele Hengshi pentru a stabili costurile de producție ale acesteia în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 25 Comisia și Tech-Fab Europe consideră că primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

- 26 În primul rând, în ceea ce privește argumentul recurențelor potrivit căruia articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază cuprinde o excepție care trebuie interpretată în mod restrictiv, trebuie amintit că, potrivit modului de redactare a articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază, valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.
- 27 După cum a arătat Tribunalul la punctul 27 din hotărârea atacată și după cum susțin în mod întemeiat recurențele, acest regim constituie o excepție de la o regulă generală și, prin urmare, trebuie interpretat în mod restrictiv.
- 28 Nu este mai puțin adevărat că articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază nu obligă Comisia să accepte necondiționat și fără a efectua verificările necesare informațiile cuprinse în registrele contabile ale producătorului sau ale exportatorului care face obiectul examinării.
- 29 Așa cum Tribunalul a amintit în mod întemeiat la punctul 29 din hotărârea atacată, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o putere largă de apreciere în considerarea complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze. Prin urmare, controlul instanței Uniunii cu privire la actele adoptate de instituții în cadrul exercitării acestei largi puteri de apreciere se limitează la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere. Acest control jurisdicțional limitat include în special alegerea între diferite metode de calcul al marjei de dumping și aprecierea valorii normale a unui produs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2007, *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, punctele 40 și 41, precum și jurisprudența citată).
- 30 În speță Tribunalul a arătat, la punctele 34 și 40 din hotărârea atacată, că Comisia nu a ținut seama de costurile consemnate în registrele contabile ale părții care face obiectul examinării întrucât prețurile materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu erau stabilite în condiții de concurență deplină, din cauza unei relații intragrup. În plus, astfel cum a arătat Comisia în considerentul (312) al regulamentului în litigiu, prețurile la care Hengshi achiziționa GFR de la Jushi erau în mod sistematic și semnificativ mai mici decât prețurile la care Jushi vindea același produs cumpărătorilor independenți care intervin pe piața egipteană.
- 31 Recurențele consideră în esență că excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază trebuie interpretată în sensul că numai în cazul în care registrele păstrate de producătorul care face obiectul examinării nu corespund „în mod convenabil și suficient” cheltuielilor efectuate de acest producător pentru a produce și a vinde produsul în cauză, Comisia poate calcula cheltuielile legate de producție și vânzare numai pe baza registrelor contabile ale producătorului în cauză.
- 32 Potrivit unei jurisprudențe constante, la interpretarea unei dispoziții a dreptului Uniunii trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia și de obiectivele pe care le urmărește, ci și de contextul său, precum și de ansamblul dispozițiilor dreptului Uniunii. Geneza unei dispoziții a dreptului Uniunii poate de asemenea să ofere elemente importante pentru interpretarea acesteia

(Hotărârea din 10 decembrie 2018, Wightman și alții, C-621/18, EU:C:2018:999, punctul 47, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 1 octombrie 2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, punctul 48).

- 33 În ceea ce privește obiectivul articolului 2 alineatul (5) primul și al doilea paragraf din regulamentul de bază, trebuie arătat că acesta urmărește să garanteze reflectarea costurilor pe care un producător le-ar fi suportat pe piața internă a țării exportatoare în cheltuielile legate de producția și de vânzarea produsului similar reținute în cadrul calculării valorii normale a produsului respectiv.
- 34 În ceea ce privește contextul, dispozițiile articolului 2 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf din regulamentul de bază, care fac referire în mod explicit la situațiile în care prețurile sunt afectate din cauza unei relații intragrup, servesc drept bază pentru celelalte dispoziții ale articolului 2, referitoare la stabilirea valorii normale, inclusiv pentru cele prevăzute la articolul 2 alineatul (5). Lipsa repetării acestor elemente la articolul 2 alineatul (5) nu implică faptul că legiuitorul Uniunii ar fi intenționat să excludă această situație.
- 35 În plus, trebuie amintit că articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96, pe care regulamentul de bază l-a abrogat și l-a înlocuit, era formulat în esență în aceiași termeni ca articolul 2 alineatul (5) din acesta din urmă.
- 36 Or, reiese din considerentul (4) al Regulamentului nr. 1972/2002, care a inserat această dispoziție în Regulamentul nr. 384/96, că legiuitorul Uniunii a intenționat astfel să furnizeze indicații cu privire la modul în care se procedează în cazul în care în registrele contabile nu s-ar ține seama în mod rezonabil de costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză, în special în cazurile în care, din cauza unei situații speciale a pieței, vânzările produsului similar nu ar permite o comparație valabilă. Într-o asemenea ipoteză, potrivit aceluiași considerent, datele pertinente trebuie obținute din surse care nu sunt afectate de „astfel de denaturări”.
- 37 Rezultă că Comisia trebuie să poată evalua cheltuielile legate de producția și de vânzarea unui produs care face obiectul unei examinări în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază în special în cazul în care vânzările produsului similar nu permit o comparație valabilă din cauza unei denaturări.
- 38 În consecință, Tribunalul nu a încălcat domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază atunci când a statuat că această dispoziție nu împiedică Comisia să nu țină seama de costurile consemnate în registrele contabile ale părții care face obiectul examinării atunci când prețurile materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu sunt stabilite în condiții de concurență deplină din cauza unei relații intragrup.
- 39 În al doilea rând, recurențele reproșează Tribunalului că nu a luat în considerare în mod adecvat jurisprudența Organului de soluționare a litigiilor al OMC referitoare la articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping.
- 40 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că supremația acordurilor internaționale încheiate de Uniune asupra textelor de drept derivat al Uniunii impune ca acestea din urmă să fie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu aceste acorduri și, pe de altă parte, că Curtea s-a referit deja la rapoarte ale unui grup special al OMC sau ale organului de apel instituit în cadrul OMC în susținerea interpretării sale a unor dispoziții din acorduri care figurează în

anexa la Acordul de instituire a OMC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2022, *Yieh United Steel/Comisia*, C-79/20 P, EU:C:2022:305, punctele 101 și 102, precum și jurisprudența citată).

- 41 Prin urmare, Tribunalul a făcut trimitere în mod întemeiat, la punctul 32 din hotărârea atacată, la un raport al organului de apel al OMC în cauza „Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina” (WT/DS 473/AB/R), adoptat la 26 octombrie 2016, în care se precizează printre altele domeniul de aplicare al articolului 2.2.1.1 din Acordul antidumping, în scopul de a interpreta dispoziția, în esență identică, a articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază pentru a confirma că această din urmă dispoziție nu exclude posibilitatea Comisiei de a nu ține seama de costurile consemnate în registrele contabile ale părții care face obiectul examinării, în cazul în care prețul materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu este stabilit în condiții de concurență deplină.
- 42 Astfel, contrar celor susținute de recurente, din cuprinsul punctului 6.33 din acest raport reiese că se poate constata că registrele contabile nu țin seama în mod rezonabil de costurile asociate producției și vânzării produsului în cauză atunci când tranzacțiile privind anumiți factori de producție asociați cu fabricarea și vânzarea acestui produs nu se desfășoară în condiții de concurență deplină.
- 43 Din ansamblul elementelor care precedă rezultă că Tribunalul nu a încălcat articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază atunci când a statuat că această dispoziție nu împiedică Comisia să nu țină seama de costurile consemnate în registrele contabile ale părții care face obiectul examinării atunci când prețurile materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu sunt stabilite în condiții de concurență deplină din cauza unei relații intragrup.
- 44 Având în vedere considerațiile care precedă, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază

- 45 Primul motiv, care vizează punctele 72-76, 80 și 82-88 din hotărârea atacată, se împarte în două aspecte.

Cu privire la primul aspect

– Argumentația părților

- 46 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv de recurs, recurentele reproșează Tribunalului că, la punctul 84 din hotărârea atacată, a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază atunci când a considerat că Comisia a ajustat în mod întemeiat costul GFR ale Hengshi pe baza „oricăror alte informații rezonabile”. Mai precis, Tribunalul nu ar fi respectat întinderea condițiilor de aplicare a articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, potrivit cărora Comisia trebuie în principiu să ajusteze costurile care nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale acestui producător. Or, având în vedere că această dispoziție precizează că numai

„în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate” Comisia s-ar putea baza pe „oric[e] alte informații rezonabile”, această regulă ar avea caracterul unei excepții și ar fi, în acest sens, de strictă interpretare.

- 47 În această privință, recurențele susțin că, în temeiul unei interpretări eronate a acestei dispoziții, Tribunalul a considerat, la punctul 86 din hotărârea atacată, că, deși, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, atunci când costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea trebuie ajustate sau stabilite „pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară”, în speță Comisia a efectuat în mod întemeiat acest calcul pe baza „oricărui alte informații rezonabile”, pentru motivul că costurile celorlalți producători nu erau „comparabile” între ele, având în vedere relația dintre Jushi și Hengshi și structura costurilor Jushi, o societate integrată vertical. Potrivit recurențelor, „comparabilitatea” costurilor celorlalți producători nu face parte dintre derogările de la regula ajustării costurilor care nu s-ar reflecta în mod rezonabil în registrele stabilite la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază.
- 48 Eroarea de drept săvârșită de Tribunal prin faptul că a considerat că Comisia putea în mod întemeiat să aplice excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază ar fi confirmată la punctul 87 din hotărârea atacată. Astfel, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că era lipsit de relevanță faptul că Comisia s-a bazat pe costurile VAG și pe profitul Jushi din vânzările sale interne de GFF pentru a construi valoarea normală a GFF ale Hengshi în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază, pentru motivul că articolul 2 alineatul (5) din acest regulament abordează o chestiune diferită. Or, aceste dispoziții ar aborda aceeași problemă, și anume stabilirea elementelor de costuri care trebuie utilizate pentru construirea valorii normale. Prin urmare, costul de producție al Jushi ar trebui să poată fi utilizat și în temeiul articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază pentru a determina costul de producție al Hengshi.
- 49 Pe de altă parte, potrivit recurențelor, Tribunalul ar fi trebuit să concluzioneze că costul de producție al GFR ale Jushi putea fi utilizat în mod valabil pentru a determina costul de producție al Hengshi în temeiul articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Astfel, ar fi inexact să se pretindă, așa cum a procedat Tribunalul la punctul 83 din hotărârea atacată, că Comisia nu a „acceptat” costul de producție al GFR ale Jushi, deși această instituție ar fi utilizat propriul cost de producție al GFF fabricate de Jushi, care ar include prin definiție costul de producție al GFR ale acesteia din urmă, pentru a calcula marja sa de dumping. Faptul că Jushi și Hengshi sunt afiliate nu ar fi avut niciun efect asupra costurilor de producție ale GFR fabricate de Jushi, întrucât acest producător nu ar fi cumpărat nici materii prime, nici factori de producție de la Hengshi.
- 50 Comisia și Tech-Fab Europe consideră că primul aspect al celui de al doilea motiv al recurențelor trebuie respins ca nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 51 Potrivit articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, în cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau

stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv pe baza informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

- 52 În speță, Comisia a recurs la această excepție pentru a ajusta costul GFR ale Hengshi, ajustând aceste costuri „pe baza oricăror alte informații rezonabile”, în loc să efectueze o ajustare „pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară”, și anume pe baza costurilor suportate de Jushi, care este singurul alt producător de GFR din Egipt, pentru producția respectivelor GFR.
- 53 Mai întâi, este necesar să se considere că Tribunalul a constatat în mod întemeiat, la punctul 79 din hotărârea atacată, că, întrucât alegerea de a recurge la „orice alte informații rezonabile” constituie un regim de excepție de la regula generală prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, ea trebuie să fie interpretată în mod restrictiv, ceea ce de altfel pretind recurente în susținerea acestui prim aspect al celui de al doilea motiv. Astfel, pentru a nu ține seama de regula potrivit căreia, atunci când costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea trebuie ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară, Comisia trebuie să se întemeieze pe probe sau cel puțin pe indicii care să permită să se stabilească existența factorului în considerarea căruia este efectuată ajustarea.
- 54 În speță Tribunalul a constatat, la punctul 80 din hotărârea atacată, că, pentru a-și justifica decizia de a nu utiliza costul de producție al GFR ale Jushi pentru a ajusta costul GFR ale Hengshi și, în consecință, de a recurge la alte informații rezonabile, Comisia s-a bazat pe faptul că Jushi era o societate integrată vertical, cu alte cuvinte care produce și consumă propriile GFR pentru a produce GFF, ceea ce nu era situația Hengshi, care se aprovizionează cu GFR de la Jushi și de la alți furnizori chinezi afiliați pentru a produce GFF.
- 55 Or, pe baza unor asemenea constatări de fapt, pe care recurentele nu le contestă, Tribunalul a putut deduce în mod valabil că costurile de producție ale GFR ale Jushi nu puteau fi utilizate de Comisie în scopul ajustării în cauză. Astfel, după cum a arătat Tribunalul la punctul 86 din hotărârea atacată, în asemenea împrejurări, această instituție nu a putut lua în considerare costurile menționate, având în vedere că Jushi era, spre deosebire de Hengshi, o societate integrată vertical. Prin urmare, Tribunalul a putut să statueze în mod întemeiat că, având în vedere aceste împrejurări de fapt, Comisia avea dreptul să nu țină seama de costurile de producție ale GFR ale Jushi și să efectueze o ajustare pe baza „oricăror alte informații rezonabile”.
- 56 În continuare, recurentele susțin că, deși costurile VAG și profitul Jushi au putut fi utilizate pentru a stabili valoarea normală a GFF ale Hengshi în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază, costul de producție al Jushi ar fi putut fi utilizat și în temeiul articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază pentru a determina costul de producție al Hengshi.
- 57 Contrar celor susținute de recurente, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare la punctul 87 din hotărârea atacată prin faptul că a înlăturat acest argument pentru motivul că discuțiile în discuție privesc aspecte diferite. Astfel, Tribunalul a amintit în mod întemeiat că articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază privește calcularea costurilor aferente producției și vânzării produsului în cauză, în timp ce articolul 2 alineatul (6) din acest regulament are ca

obiect calcularea costurilor VAG și a profitului în funcție de vânzările interne ale produsului similar, în contextul unor operațiuni normale. Este vorba despre elemente distincte în construirea valorii normale.

- 58 În sfârșit, în ceea ce privește punctul 83 din hotărârea atacată, recurentele contestă aprecierea faptelor efectuată de Tribunal potrivit căreia Comisia nu a „acceptat” costul de producție al GFR ale Jushi. Această eroare de apreciere ar reieși în mod clar din actele de procedură care au fost prezentate Tribunalului, în care Comisia ar declara că „au fost utilizate costurile de producție proprii ale Jushi Egypt” pentru a construi valoarea normală a tipurilor de produs nevândute în cantități reprezentative.
- 59 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în cadrul recursului, Curtea nu este competentă să se pronunțe asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Astfel, în cazul în care aceste probe au fost obținute în mod legal și au fost respectate principiile generale ale dreptului, precum și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor, numai Tribunalul are competența de a aprecia valoarea care trebuie să fie atribuită elementelor care i-au fost prezentate, cu excepția cazului denaturării acestora (Hotărârea din 11 ianuarie 2024, Foz/Consiliul, C-524/22 P, EU:C:2024:23, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 60 O astfel de denaturare are loc dacă, fără să se recurgă la noi elemente de probă, aprecierea elementelor de probă existente este vădit greșită. Totuși, această denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor. Pe de altă parte, atunci când un recurent invocă o denaturare a elementelor de probă, el trebuie să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în aprecierea sa, ar fi condus Tribunalul la această denaturare (Hotărârea din 11 ianuarie 2024, Foz/Consiliul, C-524/22 P, EU:C:2024:23, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 61 În speță, din dosarul prezentat Curții reiese că, la calcularea costului GFR ale Hengshi, Comisia a decis să nu utilizeze costul de producție al GFR ale Jushi și, prin urmare, a recurs la alte informații rezonabile. Or, actul de procedură invocat de recurente, în care Comisia declară că „au fost utilizate costurile de producție proprii ale Jushi Egypt”, se referă la costul GFR produse nu de Hengshi, ci de Jushi. În această privință, așa cum a constatat Tribunalul la punctul 80 din hotărârea atacată, la care punctul 83 face trimitere în mod expres, Comisia nu a acceptat costul de producție al GFR ale Jushi din cauza legăturilor existente între aceste două societăți, și anume că Jushi, deși era singurul producător de GFF din Egipt, era, pe de o parte, o societate afiliată Hengshi și, pe de altă parte, o societate integrată vertical, ceea ce nu era situația Hengshi.
- 62 Or, în această privință, recurentele se limitează să susțină că constatarea efectuată de Tribunal la punctul 83 din hotărârea atacată este afectată de o inexactitate materială, fără a stabili în continuare elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și fără a demonstra erorile de analiză care, potrivit aprecierii sale, l-ar fi condus la această denaturare. Prin urmare, este necesar să se constate că recurentele, prin faptul că nu au furnizat niciun element de probă care să justifice susținerea lor privind denaturarea faptelor în cauză de către Tribunal, nu și-au îndeplinit sarcina care le revine în această privință.
- 63 Prin urmare, se impune respingerea acestei critici.
- 64 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se respingă primul aspect al celui de al doilea motiv ca nefondat.

Cu privire la al doilea aspect

– Argumentația părților

- 65 În susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, recurente reproșează Tribunalului că, pe de o parte, a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a decis că Comisia nu și-a încălcat obligația de motivare și, pe de altă parte, a admis în mod eronat motivele invocate pentru prima dată în fața sa de această instituție. Potrivit recurentelor, considerentul (331) al regulamentului în litigiu nu explică motivul pentru care Comisia a trebuit să recurgă la excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază pentru a stabili costul de producție al Hengshi. În plus, Comisia nu ar explica în cuprinsul regulamentului în litigiu motivul pentru care, pe de o parte, această dispoziție ar determina o cerință de „comparabilitate” și, pe de altă parte, Jushi nu era comparabilă cu Hengshi, justificând astfel recurgerea la această excepție. Comisia ar fi expus pentru prima dată în memoriul în apărare în fața Tribunalului motivul pentru care a decis să recurgă la excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază.
- 66 Comisia consideră că acest aspect al celui de al doilea motiv este, cu titlu principal, nefondat și, cu titlu subsidiar, inoperant.
- 67 Tech-Fab Europe susține că al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

– Aprecierea Curții

- 68 În ceea ce privește nemotivarea invocată de recurente, trebuie să se constate că din considerentul (331) al regulamentului în litigiu reiese că Comisia a indicat în cuprinsul acestuia că, după ce a evaluat dacă registrele contabile ale Hengshi țineau seama în mod rezonabil de cheltuielile aferente producției GFF, a constatat că prețurile de transfer pentru achizițiile de GFR ale Hengshi de la Jushi făceau obiectul unei deflații semnificative în raport cu prețul pieței pentru aceleași tipuri de produse din Egipt, ceea ce însemna că acestea nu fuseseră stabilite în condiții de concurență deplină.
- 69 Întrucât Comisia a expus astfel motivele pentru care a recurs la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, Tribunalul a decis în mod întemeiat, la punctul 76 din hotărârea atacată, că critica întemeiată pe încălcarea obligației de motivare trebuia respinsă.
- 70 În sfârșit, argumentul comparabilității pe care Comisia l-ar fi expus pentru prima dată în memoriul în apărare este inoperant, având în vedere că considerentul (331) al regulamentului în litigiu furniza deja o expunere de motive a utilizării de către Comisie a „altor informații rezonabile”, în sensul articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf menționat.
- 71 Având în vedere considerațiile care precedă, al doilea aspect al celui de al doilea motiv al recurentelor trebuie respins ca fiind în parte nefondat și în parte inoperant. Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 72 Prin intermediul celui de al treilea motiv, care vizează punctele 97 și 98 din hotărârea atacată, recurente susțin că Tribunalul a considerat în mod eronat că Comisia nu a încălcat articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază prin faptul că a impus recurențelor o taxă antidumping definitivă de 20 %, care depășește marja de dumping. În susținerea acestui motiv, acestea din urmă susțin că din criticile pe care le invocă în cadrul primului și al celui de al doilea motiv rezultă că Tribunalul a considerat în mod eronat că recurente nu au demonstrat că Comisia săvârșise erori de drept sau erori vădite de apreciere. Prin urmare, Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept atunci când a considerat că Comisia nu a instituit taxe antidumping care depășesc marja de dumping și că, în consecință, nu a încălcat articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 73 Potrivit Comisiei și Tech-Fab Europe, al treilea motiv este inoperant.

Aprecierea Curții

- 74 Așa cum susțin recurente, al treilea motiv presupune ca primul și al doilea motiv să fi fost declarate fondate. Or, întrucât acestea din urmă au fost respinse, acest al treilea motiv, chiar dacă ar fi fondat, nu poate în sine să determine anularea hotărârii atacate, astfel încât trebuie declarat inoperant.
- 75 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de recurente în susținerea recursului formulat nu a fost admis, acest recurs trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 76 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 77 Întrucât Comisia și Tech-Fab Europe au solicitat obligarea Hengshi și Jushi la plata cheltuielilor de judecată, iar acestea au căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligate să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de Tech-Fab Europe.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE și Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE la suportarea, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a celor efectuate de Comisia Europeană și de Tech-Fab Europe eV.

Semnături